Geç Şikâyet ve Şüpheden Yararlanma

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay Ceza Genel Kurulu	24.06.2026	Ret

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2026/281	2026/427	TCK 86, TCK 87, CMK 223, CMK 308

ÖZET

Çocuğunu kalemlikle yüzünden yaraladığı iddia edilen sanığın beraatine yönelik Başsavcılık itirazı reddedildi. Olayın iki ay sonra ve boşanma süreciyle eş zamanlı şikâyete konu edilmesi ile sanığın savunması birlikte değerlendirilince şüphe giderilemedi.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/gec-sikayet-supheden-sanik-yararlanir-cgk-2026-427/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

Ceza Genel Kurulu 2026/281 E. , 2026/427 K.

"İçtihat Metni"

KARARI VEREN

YARGITAY DAİRESİ : 1. Ceza Dairesi

MAHKEMESİ :Ceza Dairesi

SAYISI : 2937-3509

I. HUKUKÎ SÜREÇ

Sanığın neticesi sebebiyle ağırlaşmış yaralama suçundan 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 86/2, 86/3-a-e, 87/1-c- son, 62/1 ve 53. maddeleri uyarınca 4 yıl 2 ay hapis cezası ile cezalandırılmasına ve hak yoksunluklarına ilişkin Antalya 28. Asliye Ceza Mahkemesince verilen 19.02.2020 tarihli ve 68-154 sayılı hükmün katılan ... vekili, Cumhuriyet savcısı ve sanık ile müdafii tarafından istinaf edilmesi üzerine Antalya Bölge Adliye Mahkemesi 1. Ceza Dairesince 30.12.2020 tarih ve 1300-2884 sayı ile; İlk Derece Mahkemesi kararının kaldırılması ile sanığın neticesi sebebiyle ağırlaşmış yaralama suçundan 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 223/2-e maddesi uyarınca beraatine; bu kararın da katılanlar vekili ve sanık müdafii tarafından temyiz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay 1. Ceza Dairesince 13.07.2023 tarih, 10226-5063 sayı ve oy çokluğu

ile; "Katılan ...'in soruşturma aşamasında vekil huzuru ile alınan beyanında annesi sanığın alnına kalemlikle vurmak suretiyle yaraladığını söylediği, yargılama aşamasında pedagog eşliğinde alınan beyanının benzer olduğu ve pedagog tarafından katılanın beyanlarına itibar edilebileceğinin bildirildiği ve katılanın annesi olan sanığı haksız yere suçlaması için bir gerekçesinin bulunmadığı gözetildiğinde sanığın üzerine atılı suçu işlediğinin sabit olduğu, sanığa iddianamede gösterilmeyen ve yargılama aşamasında ek savunma hakkı tanınmayan 5237 sayılı Kanun'un 86 ncı maddesinin birinci fıkrası ve 87 nci maddesinin birinci fıkrasının son cümlesinden ek savunma hakkı verilmesi ve birden fazla nitelikli hal ihlali ile suç işleyen sanık hakkında 5237 sayılı Kanun'un 'Cezanın belirlenmesi' başlıklı 61 inci maddesinin birinci fıkrası ve aynı Kanun'un 3 üncü maddesinin birinci fıkrasında ifade edilen 'Cezada orantılılık ilkesi' gözetilerek 5237 sayılı Kanun'un 86 ncı maddesinin birinci fıkrasına göre temel cezada hakkaniyete uygun ve sonuca etkili olacak şekilde alt sınırdan uzaklaşılarak sanığın mahkumiyetine karar verilmesi gerektiği" isabetsizliğinden bozulmasına karar verilmiştir.

Daire Üyesi ...; "...Sanık ile ...ın olay tarihinde evli oldukları 09.10.2017 tarihindeki olaydan sonra sanığın sığınma evine gittiği müşterek çocukların katılan ... ve annesi ile birlikte yaşadıkları, katılan ...'ın bu olaydan sonra 27.11.2017 tarihinde sanık hakkında boşanma davası açtığı 30.11.2018 tarihli mahkeme kararı ile boşandıkları, katılan ...'ın müşterek çocukları ile 10.10.2017 tarihinde karakola giderek sanık hakkında şikâyetçi olduğu, mağdur ... hakkında alınan doktor raporunda alnında 5 cm uzunluğunda eski yara izinin tespit edildiği, mağdur ... hakkında alınan raporda sol el avuç içinde eski yara izinin tespit edildiği mağdur ...'nın karakolda alınan ifadesinde alnındaki yaranın 2017 yılı Eylül ayı içerisinde bir gün kardeşi ...'in halı üzerine çöp dökmesi nedeniyle annesinin kendilerine kızdığını ve kalemlikle alnına vurduğunu sakın babana seni dövdüğümü söyleme dediğini sonra doktora götürdüğünü alnından yaralayan annesinden şikâyetçi olduğunu beyan ettiği, mağdur hakkında Antalya Adlî Tıp Şube Müdürlüğünden alınan 06.03.2019 tarihli rapora göre alın orta kısmında yer alan yara izinin yüzde sabit iz niteliğinde olduğunun bildirildiği, sanığın ifadelerinde atılı suçlamayı kabul etmediği olay tarihinden 1-2 ay önce kızının kardeşleri ile oynarken kapıya çarptığını alnının kanadığını katılan ...'ın kuzeni ...'ün aracı ile önce Sağlık Ocağına oradan da sevk edildikleri Devlet Hastanesine götürdüğünü beyan ettiği, dosyada yer alan Antalya Atatürk Devlet Hastanesi epikiriz raporuna göre mağdur ...'nın 27.07.2017 tarihinde Acil serviste muayene edildiği kesinin sütüre edilerek aynı gün taburcu olduğunun bildirildiği, katılan ...'ın duruşmada alınan beyanlarında eşi olan sanığın çocuklarına şiddet uygulamasını bugüne kadar anlayamadığını, kızı ...'nın kafasına kalemlikle vurma olayını kendisine kapı korkuluğuna çarptığını söylediğini eşi olması ve çocuklarında küçük olması nedeniyle inandığını, sonradan çocuklarının annelerinden korktuğu için kendisine anlatmadığını öğrendiğini beyan ettiği, mağdur ...'nın duruşmalarda alınan beyanın da ders yaparken kalemi açtığı sırada yeri kirlettiği için annesinin kendisine kızdığını ve kalemlikle kafasına vurduğunu, anlından kan geldiğini, keyfinden kendilerine vurduğunu tehdit ettiği için babasına söyleyemediğini, söylersen öldürürüm dediğini onun kendileri ile yaşamasını istemediğini, babası ve babaannesi ile birlikte yaşadığını, babaannesinin kendilerine baktığını beyan ettiği, görüldüğü üzere mağdur ...'nın yaralandığı olayın üzerinden iki aydan fazla zaman geçtikten sonra sanığın katılan ...'ı aldattığı şahsı evde yakalayıp boşanma durumuna gelinceye kadar katılan ...'ın herhangi bir şikâyette bulunmadığı, sanık ile katılan ...'ın

boşanma aşamasında oldukları dönemde söz konusu olayın şikâyete konu edildiği, çocukların katılan ... ve annesi ile birlikte yaşadıkları, sanığın katılanı başka bir erkekle aldatması, boşanma aşamasında olmaları, çocukların velayetinin söz konusu olması gibi hususlar nazara alındığında olayın ortaya çıkış şekli, olay üzerinden geçen süre, sanığın tüm aşamalarda atılı suçlamayı kabul etmediği, mağdurun olayın oluşuna ilişkin çelişkili beyanları nazara alındığında sanığın mağdur ...'ya yönelik kasten yaralama suçunu işlediğine dair cezalandırılması için şüpheden uzak kesin bir delil bulunamadığından beraatine karar verilmesi gerektiğinden Antalya Bölge Adliye Mahkemesi 1. Ceza Dairesi hükmünün onanması gerektiği düşüncesinde olduğumdan, hükmün bozulmasına ilişkin Dairemiz sayın çoğunluğunun görüşüne katılmamaktayım." düşüncesiyle karşı oy kullanmıştır.

Bozmaya direnen Antalya Bölge Adliye Mahkemesi 1. Ceza Dairesince 22.11.2023 tarih ve 2937-3509 sayı ile; sanığın kasten yaralama suçundan önceki hüküm gibi CMK'nın 223/2-e maddesi uyarınca beraatine karar verilmiştir.

Direnme kararına konu bu hükmün de katılanlar vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 08.03.2024 tarihli ve 6817 sayılı onama istemli tebliğnamesiyle dosyanın gönderildiği Yargıtay 1. Ceza Dairesince 30.09.2025 tarih ve 2826-6590 sayı ile direnme kararı yerinde görülerek hükmün oy çokluğu ile onanmasına karar verilmiştir.

Daire Başkan Vekili ... ve Üyesi ...; "...Dosya kapsamına göre; soruşturma aşamasında vekil huzuru ile alınan beyanında katılan ...'nın 'annesi sanığın alnına kalemlikle vurmak suretiyle yaraladığını' söylediği, yargılama aşamasında pedagog eşliğinde alınan beyanının da benzer olduğu, pedagog tarafından katılanın beyanlarına itibar edilebileceğinin bildirildiği ve katılanın annesi olan sanığı haksız yere suçlaması için bir gerekçesinin bulunmadığı, katılan ...'nın beyanı ile uyumlu 06.03.2019 tarihinde Antalya Adli Tıp Şube Müdürlüğünden alınan raporda, alındaki 5 cm yaralanmasının 'yüzde sabit iz niteliğinde bulunduğu hususu da gözetildiğinde, sanığın üzerine atılı suçu işlediğinin sabit olduğu' anlaşılmakla, sanığın mahkûmiyetine karar verilmesi gerektiğinden sayın çoğunluğun sanığın beraat etmesi gerektiğine dair görüşüne muhalifiz." düşüncesiyle karşı oy kullanmışlardır.

II. İTİRAZ SEBEPLERİ

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca 08.12.2025 tarih ve 6817 sayı ile; "...Katılan ...'ın eşi, mağdur ...'nın da annesi olan sanığın, mağdur'un alnına kalemlikle vurmak suretiyle basit tıbbi müdahale ile giderilebilecek ve yüzde sabit ize neden olacak şekilde yaraladığı, sanığın suçlamayı kabul etmemesine rağmen mağdurun pedagog eşliğinde alınan beyanında olayı oluş şekline uygun olarak olduğu gibi anlattığı, pedagog raporuna göre, mağdurun zihinsel ve fiziksel gelişiminin yaşlarına uygun olduğu, kimsenin yönlendirmesinin olmadığı, kendi iradesi ile beyanda bulunduğu, bu nedenle de beyanlarına itibar edilebileceğinin anlaşıldığı, mağdurun ifade tarihindeki yaşı itibarıyla yalan söylemesini gerektiren bir durumun olmadığı, annesini haksız yere suçlaması için bir gerekçesinin de bulunmadığı, olay tarihinden iki ay sonra şikâyette bulunulmasının olayın gerçekliğini ortadan kaldırmayacağı, nitekim olay tarihinde sanık ile aynı evde yaşayan mağdurun sanığın tehdit etmesi nedeniyle korktuğu için sanık tarafından darp

edildiğini babasına söyleyemediği, mağdurun aşamalarda değişmeyen ifadelerinin 06.03.2019 tarihli Antalya Adli Tıp Şube Müdürlüğü raporu içeriği ile de doğrulandığı hususları nazara alındığında;

Sanığın mağdura karşı kasten yaralama suçunu işlediğine dair mahkumiyetine yeterli delil mevcut olduğu ve eyleminin sübuta erdiği..." görüşüyle itiraz yoluna başvurulmuştur.

CMK'nın 308. maddesi uyarınca inceleme yapan Yargıtay 1. Ceza Dairesince 03.03.2026 tarih, 8942-1542 sayı ve oy çokluğu ile itiraz nedenlerinin yerinde görülmediğinden bahisle Yargıtay Birinci Başkanlığına gönderilen dosya, Ceza Genel Kurulunca değerlendirilmiş ve açıklanan gerekçelerle karara bağlanmıştır.

III. UYUŞMAZLIK KONUSU

Özel Daire çoğunluğu ile Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı arasında oluşan ve Ceza Genel Kurulunca çözümlenmesi gereken uyuşmazlık; sanığa isnat edilen kasten yaralama suçunun sabit olup olmadığının belirlenmesine ilişkindir.

IV. OLAY VE OLGULAR

İncelenen dosya kapsamından;

Antalya Adli Tıp Şube Müdürlüğünün 06.03.2019 tarihli raporuna göre; katılan ...'nın alın orta kısmında vertikal 2,5 x0,3 cm'lik ciltten hafif açık renkte, ciltle aynı seviyede ve ilk bakışta dikkati çeker nitelikte nedbe dokusunun yüzde sabit iz niteliğinde olduğu,

Pedegog değerlendirmesine göre; katılan ...'nın zihinsel ve fiziksel gelişiminin yaşına uygun olduğu, kimsenin yönlendirmesi olmadan kendi iradesi ile beyanda bulunduğu, bu nedenle ifadelerine itibar edilebileceği,

Anlaşılmaktadır.

Katılan ..., kollukta; 2017 yılının Eylül ayı içerisinde bir günde kardeşi ...'in halının üzerine çöp dökmesi üzerine annesi olan sanık ...'nın kendisine ve kardeşine kızdığını ve alnına kalemlikle vurduğunu, bu nedenle alnının kanadığını, sanığın kendisine "Seni dövdüğümü sakın ola babana söyleme, yanlışlıkla dövdüm seni." dediğini ve kendisini aynı gün doktora götürerek tedavisini yaptırdığını, sanığın, kardeşi ...'i de terlikle kollarına vurmak suretiyle dövdüğünü,

Mahkemede; kalemini açarken yeri kirlettiği için sanığın kendisine kızdığını ve kalemlikle kafasına vurduğunu, elini sıcak suya tuttuğunu, ayrıca kardeşi ...'nin de eline kızgın tava bastırdığını, olanları babasına söylememesi için de kendisini tehdit ederek "Söylersen öldürürüm!" dediğini,

İnceleme dışı mağdur ... kollukta; üç kardeş olduklarını, ablası olan katılanın, annelerinin yaptığı krepin hepsini yemesi sebebiyle sanığın kızdığını, ancak ablasını dövmediğini, yaramazlık yapmamasına rağmen sanığın kendisine de kızdığını ve kızgın tavayı avucunun içerisine bastırdığını, eli yansa da hastaneye gitmediklerini, o güne kadar sanığın kendisini hiç dövmediğini, Mahkemede; olay günü sanığın tavada patates pişirdiğini, patatesleri yedikten sonra sanığın kendisine kızdığını ve "Git!" dediğini, "Gitmeyeceğim!" şeklinde cevap vermesi üzerine sıcak tavayı

eline yapıştırdığını, sanığın kendilerine sürekli kötülük yaptığını, ancak katılan ...'nın kafasına kalemlikle vurduğunu görmediğini,

Katılan ..., kollukta; sanığın dokuz yıllık resmî nikahlı eşi olduğunu, 09.10.2017 tarihinde saat 02.00 sıralarında eve geldiğinde sanığın kendisini ...'la aldattığını gördüğünü ve çocukları olan katılan ... ile inceleme dışı mağdur ...'ı alıp evden ayrıldığını, çocuklarına durumu anlattığını, yaptıkları konuşmalarda daha önceden katılan ...'nın alnının yarılması olayının sanık tarafından gerçekleştirildiğini, söylememesi konusunda da kendisini zarar vermekle tehdit ettiğini, inceleme dışı mağdur ...'ın ise sol avuç içinin özellikle kızgın tava ile sanık tarafından yakıldığını öğrendiğini,

Mahkemede; katılan ...'nın kafasına kalemlikle vurulma olayının kendisine kapı korkuluğuna çarptığı şeklinde anlatıldığını, inceleme dışı mağdur ...'ın elinin yanma olayını ise kendisinin gerçekleştirdiğini söylediklerini, ancak sonradan çocukların annelerinden korktukları için gerçeği anlatmadıklarını öğrendiğini,

Beyan etmişlerdir.

Sanık, kollukta; ... ile sekiz yıldır evli olduklarını ve bu evliliklerinden üç çocukları olduğunu, iddia edildiği gibi çocuklarını dövmediğini, tehdit etmediğini, katılan ...'nın ders çalışırken küçük kardeşi ... ile kavga ettiğini, "Yapmayın!" diye ayağa kalktığında katılan ...'nın diğer odaya kaçtığını ve tekrar odaya gelmek isterken oda kapısının kenarına alnını çarptığını, alnının yarıldığını görünce kızını önce sağlık ocağına oradan da hastaneye götürüp tedavi ettirdiğini, çocuklarını doldurdukları için böyle ifade verdiklerini,

Mahkemede; tedavisi sırasında doktorun sorması üzerine katılan ...'nın "Amca ben kapıya çarptım" dediğini, katılan ...'ın da buna şahit olduğunu,

Savunmuştur.

V. GEREKÇE

A. İlgili Mevzuat ve Uyuşmazlık Konusuna İlişkin Açıklamalar

Ayrıntıları Yüksek Ceza Genel Kurulunun 11.02.2026 tarihli ve 29-78, 15.10.2025 tarihli ve 365-403, 11.06.2013 tarihli ve 36-294 sayılı kararlarında açıklandığı üzere;

Amacı somut olayda maddi gerçeğe ulaşarak adeleti sağlamak, suçu işlediği sabit olan faili cezalandırmak, suçun işlenmesi ile bozulan kamu düzenini yeniden tesis etmek olan ceza muhakemesinin en önemli ve evrensel nitelikteki ilkelerinden birisi de doktrinde ve uygulamada; suçsuzluk ya da masumiyet karinesi olarak adlandırılan kuralın bir uzantısı olan ve Latincede; in dubio pro reo olarak ifade edilen şüpheden sanık yararlanır ilkesidir. Bu ilkenin özü, ceza davasında sanığın mahkûmiyetine karar verilebilmesi bakımından göz önünde bulundurulması gereken herhangi bir soruna ilişkin şüphenin, mutlaka sanık yararına değerlendirilmesidir. Oldukça geniş bir uygulama alanı bulunan bu kural, dava konusu suçun işlenip işlenmediği, işlenmişse sanık tarafından işlenip işlenmediği veya gerçekleştirilme biçimi konusunda bir şüphe belirmesi hâlinde de geçerlidir. Sanığın bir suçtan cezalandırılabilmesinin temel şartı, suçun hiçbir şüpheye mahal bırakmayacak kesinlikte ispat edilmesidir. Gerçekleşme şekli şüpheli veya tam olarak

aydınlatılamamış olay ve iddialar sanığın aleyhine yorumlanarak mahkûmiyet hükmü kurulamaz. Ceza mahkûmiyeti; herhangi bir ihtimale değil, kesin ve açık ispata dayanmalı, bu ispat hiçbir şüphe ya da başka türlü oluşa imkân vermemelidir. Toplanan delillerin bir kısmı gözetilip diğer kısmı göz ardı edilerek ulaşılan kanaat üzerinden yüksek de olsa bir ihtimalle sanığın cezalandırılması, ceza muhakemesinin en önemli amacı olan gerçeğe ulaşılmadan hüküm verilmesi anlamına gelecektir.

Şu hâlde, isnat edilen fiilin sanık tarafından icra edildiğinin kabulü için, gerekçeli ve muhtemel şüphenin tamamen yenilmesi gerekir. Zira, kabili te'lif olmayan şüphe ve gerçeğin yan yana mevcudiyeti üzerinden salt bir kanaate ulaşılmasının, mantık ve hukuk kurallarına uygun olduğu söylenemeyeceği gibi maddi gerçekliğin bütünüyle ortaya çıkarıldığı da ileri sürülemeyecektir.

B. Somut Olayda Hukuki Nitelendirme

Sanığın, kızı olan katılanı kafasına kalemlikle vurmak suretiyle kasten yaraladığı iddia ve İlk Derece Mahkemesince kabul edilen olayda;

Sanık ve katılan ...'ın suç tarihinde evli oldukları ve 30.11.2018 tarihinde boşandıkları anlaşılmaktadır. 27.07.2017 tarihinde katılan ...'nın alnından yaralanması nedeniyle hastaneye götürülerek tedavi ettirildiği, ancak katılan ...'nın yaralanmasıyla ilgili katılan ... tarafından herhangi bir müracaatta bulunulmadığı görülmektedir. Yaralanma olayının üzerinden iki ayı aşkın bir süre geçtikten sonra boşanma davasına konu edilen birtakım olayların gerçekleşmesi üzerine katılan ... tarafından sanığın çocuklarına yönelik yaralama eylemleri gerçekleştirdiği iddiasıyla şikâyetçi olunmuş ve inceleme konusu soruşturma işlemine bunun üzerine başlanmıştır. Katılan ...'nın yaralanma olayının adli mercilere intikal süresi, aynı döneme isabet eden katılan ... ile sanık arasındaki boşanma süreci ve sanığın, çocuklarının dolduruşa getirildiği yönündeki savunması bir bütün olarak değerlendirildiğinde; mahallinde ikame olunan ve tartışılan delillerin, gerekçeli/muhtemel şüphenin tamamen ortadan kaldırılması ve tüm aşamalarda suçlamayı kabul etmeyen sanığın müsnet suçu işlediği yönünde vicdani kanaat oluşturması bakımından yeterli olmadığı anlaşılmakla in dubio pro reo/şüpheden sanık yararlanır ilkesi gereğince ispat edilemeyen suçtan CMK'nın 223/2-e maddesi uyarınca beraat kararı verilmesi gerektiği kabul edilmelidir.

Bu itibarla Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın yerinde görülmeyen itirazının reddine karar verilmelidir.

VI. KARAR

Açıklanan nedenlerle;

1- Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı itirazının REDDİNE,

2- Dosyanın, mahalline gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 24.06.2026 tarihinde yapılan müzakerede oy birliğiyle karar verildi.